

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/179/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225201728
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1225201728.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Šefčíkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Petra Kalatu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., narodený XX.XX.XXXX a C. B., narodený XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom ako matka, obaja v konaní zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, deti matky: A. D. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXXX/XX, F., zastúpená splnomocnencom: Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o., Ďumbierska 3F, Bratislava – Nové Mesto, a otca: A. A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXXX/XX, F., toho času bytom G. H. XX, XXXX F., Rakúsko, zastúpený splnomocnencom: Mgr. Mária Čechová, advokátka so sídlom Slnečná 38/A, Slovenský Grob, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 26P/75/2025-27 zo dňa 01.07.2025, takto

rozhodol:

Výrok I. uznesenia súdu prvej inštancie v jeho časti napadnutej odvolaním otca potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým otca oprávnil komunikovať s maloletými deťmi formou videohovoru realizovaného prostredníctvom technických komunikačných prostriedkov, aplikácie WhatsApp, a to každý kalendárny týždeň vo štvrtok od 17:00 hod. do 18:00 hod., s tým že matka je povinná zabezpečiť pripojenie maloletých detí na videohovor prostredníctvom aplikácie WhatsApp a umožniť otcovi komunikáciu v uvedenom čase, pričom rozhodujúcim pre začiatok i skončenie komunikácie je čas v Slovenskej republike (prvý odstavec výroku I.). Súd ďalej v druhom odstavci dočasne upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otca oprávnil stretávať sa s nimi každú sobotu v párnom kalendárnom týždni od 09:00 hod. do 19:00 hod. bez prítomnosti matky, a to tak, že otec si maloletých prevezme v mieste bydliska matky a po stretnutí sa otec zaväzuje maloletých vrátiť matke v mieste jej bydliska, pričom matke uložil povinnosť deti na styk riadne pripraviť. Výrokom II. vo zvyšku návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Výrokom III. stanovil, že toto neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, ktoré je vedené na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 26P/20/2025.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), § 328 ods. 1 a § 329 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 2 ods. 1 a § 360 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 28 ods. 2 a § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), článkom 41 ods. 4 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, článkom 24 Charty základných práv Európskej únie a článkom 3 ods. 1 a článkom 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. Vecne dôvodil tým, že návrhu otca je po vykonanom osvedčovaní dôvodné čiastočne vyhovieť, nakoľko v rodine je daná potreba bezodkladne upraviť pomery a zastabilizovať situáciu. Súd prvej inštancie mal za osvedčené, že maloleté deti sa nachádzajú vo faktickej osobnej starostlivosti matky a kontakt otca s nimi je len sporadický a nepravidelný, pričom posledný styk sa uskutočnil na Vianoce 2024. Z

predloženej emailovej komunikácie vyplynulo, že otec sa opakovane domáhal kontaktu s deťmi, avšak matka tento styk neumožňovala a rodičia pre nedostatočné komunikačné schopnosti nie sú schopní sa na ňom dohodnúť. Súd prvej inštancie preto vyhodnotil, že pravidelný kontakt otca s deťmi je ohrozený a je nevyhnutné nariadiť aspoň minimálny kontakt, aby ich vzájomný vzťah bol zabezpečený v nevyhnutnej miere, keďže nie je v záujme detí, aby súčasný stav pretrvával. Kontakt formou videohovoru raz týždenne a osobný styk každú druhú sobotu v trvaní desať hodín (od 09:00 do 19:00) považoval za potrebné minimum, ktoré otcovi umožňuje pripraviť pre deti pestrý program. Zároveň prihliadol na skutočnosť, ktorá mu je známa z iných súdnych spisov, a to, že maloleté deti v súčasnosti kontakt s otcom odmietajú. Práve preto nariadil styk zatiaľ bez prespatia, aby si deti mohli na otca postupne zvyknúť a adaptovať sa, s vyhladkou, že v konaní vo veci samej bude možné upraviť styk v širšom rozsahu. Súčasťou rozhodnutia bolo aj uloženie povinnosti matke, aby deti na styk riadne pripravila, a to nielen materiálne (oblečenie, lieky), ale aj psychicky, teda aby im primerane k veku vysvetlila úlohu otca v ich živote. Vo zvyšku týkajúcom sa uloženia informačnej povinnosti matke súd prvej inštancie súd návrh otca zamietol. Súd mal za osvedčené, že matka si túto povinnosť plní, keďže otca preukázateľne informovala o prestupe syna A. do slovenskej školy, ako aj o dopravnej nehode starého otca, keď viezol maloletého. Návrh v tejto časti preto nepovažoval za dôvodný. Na záver zdôraznil, že toto dočasné opatrenie nerieši všetky otázky, ktoré budú predmetom dokazovania v konaní vo veci samej, a teda nerozhoduje o konečnej úprave a rovnako o náhrade trov tohto konania bude rozhodnuté až v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

3. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie proti úprave druhého odstavca výroku I. podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie vo výroku I. druhý odstavec a dočasne upravil jeho styk s deťmi tak, že je oprávnený stretávať sa s nimi každý páry víkend v mesiaci v čase od piatka od 15:30 do nedele do 18:30, a v nepárnom týždni v čase od stredy od 15:30 hod. do piatka do 8:00 hod., a to až do právoplatného skončenia konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, vedeného na Mestskom súde Bratislava II. Alternatívne navrhol, aby bol oprávnený stretávať sa s deťmi každý páry víkend v mesiaci v čase od piatka od 15:30 do nedele do 18:30 hod, a každý nepárny kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 15:30 hod. do 19:00 hod., a to až do právoplatného skončenia konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, vedeného na Mestskom súde Bratislava II. Dôvodil tým, že súd mu vyhovel len čiastočne a určil podstatne nižší rozsah stretávania, ako pôvodne žiadal. Napádal strohé a jednostranné vyhodnotenie skutočností, pričom tvrdil, že súd v odôvodnení zohľadnil výlučne skutočnosti svedčiacie v prospech matky a úplne ignoroval fakt, že aj on je v plnej miere spôsobilý zabezpečiť deťom priaznivé výchovné prostredie a všetky životné potreby. Podľa otca súd nevenoval pozornosť ani skutočnosti, že deti boli dňa 14.12.2024 matkou „unesené“ zo spoločnej domácnosti v Rakúsku a následne šesť mesiacov umelo izolované od neho a jeho rodiny. Matkou prezentované údajne odmietavé správanie staršieho syna a zhoršenie jeho psychického stavu označil za nepravdivé a tvrdil, že akékoľvek negatívne reakcie boli vyvolané len manipuláciou matky a zneužitím jej postavenia rezidenčného rodiča. Dočasne určený rozsah styku každú druhú sobotu na niekoľko hodín bez prespatia považoval za zjavne nedostatočný a za obmedzenie jeho rodičovských práv, ako aj práv detí na rovnocenný styk s oboma rodičmi. Argumentoval, že interval 13 dní, počas ktorých nemôže tráviť čas s deťmi, je príliš dlhý na to, aby mohlo dôjsť k obnoveniu pretrhnutých citových väzieb, najmä s prihliadnutím na nízky vek detí. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave (sp. zn. 11CoP/67/2025), v ktorom súd v podobnom prípade zdôraznil potrebu častejších kontaktov, aby sa predišlo ochladnutiu vzťahov medzi otcom a dieťaťom. Otec mal za to, že súd bez riadneho zisťovania prebral tvrdenia matky o údajnom zlom vzťahu staršieho syna k nemu. Ďalej sa odvolával na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 101/2022), podľa ktorého musí byť rozhodnutie o úprave rodičovských práv odôvodnené adresne s prihliadnutím na najlepší záujem dieťaťa, inak dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tvrdil, že prvostupňový súd s poukazom na tento nález nedostatočne a mechanicky zdôvodnil, v čom je takto úzka úprava styku v najlepšom záujme detí. Na základe týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a jeho styk s deťmi výrazne rozšíril.

4. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Uviedla, že sa rozhodla nepodať odvolanie voči uzneseniu súdu, pretože chcela v praxi vyskúšať, ako bude nariadený styk prebiehať. Dospela však k záveru, že takýto styk nefunguje a už vôbec si ho nevie predstaviť v širšom rozsahu, ktorého sa otec domáha vo svojom odvolaní, pričom jeho tvrdenia považuje za nepravdivé a očierňujúce. Matka sa ohradila voči tvrdeniu otca, že je spôsobilý zabezpečiť deťom priaznivé výchovné prostredie, pričom argumentovala, že otec

v priebehu posledných dvoch rokov opakovane používal vulgárne a ponižujúce výrazy voči staršiemu synovi A., a to aj v prítomnosti mladšieho C., a rovnako sa dlhodobo hrubo a urážlivo správal aj voči nej. Zásadne odmietla aj obvinenie, že deti „uniesla“ a izolovala. Tvrdila, že 13.12.2024 bola nútená opustiť spoločnú domácnosť z dôvodu dlhodobého bezcitného, vulgárneho a psychicky týrajúceho správania otca. Odchod sa uskutočnil s pomocou jej rodičov a otec sa mu nesnažil zabrániť. Zdôraznila, že starší syn A. opakovane vyjadroval želanie odísť, nakoľko nezvládal každodenný psychický tlak a extrémne vulgárne nadávky zo strany otca. Svoje tvrdenia podložila vlastnoručným listom syna A. a čestným vyhlásením svojej matky. Ďalej vyvrátila tvrdenie otca, že zhoršenie psychického stavu syna A. nie je pravdivé. Uviedla, že jeho psychické ťažkosti sú podložené odbornou dokumentáciou od jeho ošetrojúcej psychologičky a psychiatra, ktorí ho dlhodobo liečia pre problémy súvisiace s negatívnym rodinným prostredím. Z najnovšej psychologickkej správy z 22.07.2025 citovala odporúčanie, aby sa stretnutia s otcom realizovali zatiaľ výhradne v sprevádzanej forme s cieľom ochrany psychického zdravia dieťaťa. Obvinenie z manipulácie detí odmietla s poukazom na správu z ÚPSVaR z 28.07.2025. V nej sa v rámci pohovoru maloletý A. sám vyjadril, že otec sa s nimi veľmi nehral a zvykol im nadávať, pričom aj mladšiemu C. hovoril slovami ako „vypadni“. Podľa matky toto vyjadrenie dokazuje, že A. si je vedomý nevhodného správania otca nielen voči sebe, ale aj voči bratovi. Dospela k záveru, že správanie otca predstavuje závažné riziko pre zdravý psychický a emocionálny vývin oboch maloletých detí. Vo svojom vyjadrení ďalej reagovala na tvrdenie otca, že mladšieho syna C. účelovo nenechala navštevovať materskú školu v Rakúsku, aby si zabezpečila predĺženie rodičovského príspevku a izolovala ho od otcovej rodiny. Uviedla, že maloletý C. je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím (ZŤP) a jeho ošetrojúca lekárka A. A. I. výslovne neodporučila jeho začlenenie do kolektívneho zariadenia, o čom doložila lekársku správu. Argument otca o finančnom motíve označila za irelevantný a nepravdivý, keďže podľa slovenskej legislatívy má nárok na poberanie rodičovského príspevku do 6. roku života dieťaťa s ŤZP bez ohľadu na to, či dieťa navštevuje škôlku. Naopak, poukázala na skutočnosť, že otec v Rakúsku poberá rodinné prídavky na C., ktoré sú podmienené jeho dochádzkou do škôlky, pričom z týchto prostriedkov jej na starostlivosť o syna nijako neprispieva. Na záver matka zdôraznila, že zásadne nesúhlasí s rozšírením styku, najmä vo forme prenocovania detí u otca. Argumentovala tým, že v období častejšieho kontaktu s otcom v mesiacoch január a február došlo u staršieho syna A. k opakovaným psychosomatickým prejavom vyvolaným strachom, vrátane samovoľného pomočovania, čo je zdokumentované v lekárskejších správach. V dôsledku týchto negatívnych skúseností mal A. ďalší kontakt s otcom dôrazne odmietnuť, čo mu mal opakovane vyjadriť v listoch a správach. Opätovne pripomenula odporúčanie detskej psychologičky, ktorá navrhla, aby sa stretnutia konali výhradne za prítomnosti ďalšej zodpovednej osoby, spravidla matky. Matka tiež vyjadrila obavy z výchovných metód otca, ktorý mal deklarovať, že deti „naučí, ako milovať otca“. Poukázala na jeho rodinné zázemie, kde boli podľa nej prítomné verbálne útoky a vulgárne správanie zo strany jeho otca, čo otec mal prezentovať ako bežný prostriedok výchovy na udržanie disciplíny. Vzhľadom na tieto skutočnosti považovala za nevyhnutné, aby bola celá situácia posúdená prostredníctvom komplexného znaleckého dokazovania z odboru klinickej psychológie a psychiatrie, ktoré by posúdilo rodičovské kompetencie, vzťahy v rodine a osobnosť oboch rodičov. Dovtedy považuje súčasný rozsah styku za primeraný a postačujúci. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti matka požiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

5. Dňa 02.09.2025 doručila matka súdu písomné podanie, ktorým navrhovala zmenu neodkladného opatrenia. Na základe ňou tvrdených nových skutočností matka navrhla, aby súd zmenil výrok I. uznesenia tak, že otec bude oprávnený stretávať sa so synmi raz týždenne v Centre pre deti a rodiny v Bratislave, a to konkrétne v Centre Nádej, alebo alternatívne, aby sa styk otca s deťmi neupravoval vôbec až do konečného rozhodnutia vo veci samej. Opätovne poukázala na negatívne spolužitie s otcom, ktoré ju dňa 13.12.2024 donútilo spolu s deťmi opustiť spoločnú domácnosť v F.. Tento odchod bol podľa nej nevyhnutným vyústením despotického správania sa otca počas celého desaťročného manželstva. Opísala neustále vulgárne nadávky z otcovej strany voči nej, ako aj výrazný psychický nátlak a vyhrážanie. Uviedla, že v poslednom období boli vulgárne nadávky otca smerované aj na staršieho syna A., ktorý mu ich v obrane začal vracieť. Mladšieho syna C. mal otec posielat' preč so slovami „vypadni“, pričom C. svojho otca neoslovuje „otec“ alebo „tata“, ale menom „A.“. Taktiež tvrdila, že obe tehotenstvá prežívala v atmosfére neustáleho osočovania vulgárnymi nadávkami zo strany otca, čo v druhom tehotenstve musel počúvať aj maloletý A.. Ďalej uviedla, že počas celého manželstva sa jej rodičia opakovane a neúspešne snažili zastaviť otcovo vulgárne správanie a upozorňovali naň aj jeho matku. Podľa matky zo všetkých správ zo šetrenia kolíznych opatrovníkov jednoznačne vyplýva, že maloletý A. opakovane hovoril o napätí rodinnej situácii a vulgárnom správaní otca voči nemu. Opísala

priebeh a negatívne dôsledky stretnutí a videohovorov, ktoré sa uskutočnili na základe neodkladného opatrenia. Popísala štyri osobné stretnutia detí s otcom, na ktoré otec opakovane prichádzal v sprievode svojho brata a v od neho požičanom vozidle. Po prvom stretnutí (12.07.2025) maloletý A. matke povedal, že sa necítil dobre, pretože otcovo správanie vnímal ako neúprimné a „príliš milé“ v porovnaní s jeho bežným krikom a vulgárnymi nadávkami. Mladší C. po návrate matke opakovane povedal vetu: „Mama, ty klameš,“ čo sa u neho nikdy predtým neobjavilo. Počas druhého stretnutia (26.07.2025) otec podľa slov staršieho syna neobjednal C. jedlo v reštaurácii z dôvodu jeho bezlepkovej diéty a spýtal sa ho, či vydrží hladný až do neskoršej návštevy inej prevádzky. C. tak zostal bez jedla približne do 15:30 hod. Neskôr mu bolo u starej matky podané jedlo s lepkom, v dôsledku čoho sa u neho objavil kožný výsev. Tretie stretnutie (09.08.2025) sa konalo počas A. narodeninovej oslavy, ktorú syn následne označil za „najhoršiu v živote“. Dôvodom mali byť výčitky zo strany otcových príbuzných, že nedvíha telefón. Prastará matka mu mala povedať, že až do svojich 20 rokov nesmie nikomu hovoriť, že naňho otec nadáva. Stará matka zase deťom zvýšeným hlasom vyčítala, že otca oslovujú menom „A.“. Po tomto stretnutí začal byť C. úzkostlivý a v noci sa budil s krikom. Počas štvrtého stretnutia (23.08.2025) mal otec na deti opakovane kričať, že sú nevychované a že sa nevedia pozdraviť. Keď mu C. povedal, že s ním nechce byť, otec na neho v aute kričal. Pri návšteve u starej matky sa príbuzní rozkričali na A., keď sa pýtal, či kečup pre C. obsahuje lepek. Matka zhrnula, že otcovo správanie deti vnímajú ako neautentické a falošné, keďže si ho z minulosti pamätajú ako zlostného a kričiaceho. Uviedla, že ich negatívne vyjadrenia na adresu otca sú autentickým prejavom, ktorý má reálny základ v jeho minulom správaní, kedy mal syna A. vulgárne urážať. Otcove vyjadrenia, ako napríklad, že by mohla „s deťmi skočiť z mosta alebo pod vlak“, nepovažuje za prejav zdravého a stabilného človeka, ale za prejav psychickej lability a emočnej nestability, ktorú u neho dlhodobo pozoruje. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyjadrila vážne obavy nielen o zdravie, ale aj o život maloletých detí a poukázala na symptómy, ktoré by mohli naznačovať narcistickú poruchu osobnosti. Z týchto dôvodov považovala za nevyhnutné, aby sa otec podrobil komplexnému psychologickému a psychiatrickému vyšetreniu nezávislými odborníkmi. Ako ďalší príklad otcovho správania uviedla, že svoje auto už tri mesiace úmyselne parkuje na jej vyhradenom parkovacom mieste, zatiaľ čo on na stretnutia s deťmi chodí na požičanom vozidle. Toto konanie vnímala ako účelovú snahu zneprijemňovať jej a deťom život a ako prejav jeho potreby kontroly. Zdôraznila, že po každom stretnutí obe deti jasne vyjadrili, že k otcovi a jeho rodine už nechcú ísť. Situácia vyvrcholila po poslednom stretnutí, keď starší syn A. radikálne oznámil, že sa už žiadneho ďalšieho stretnutia nezúčastní, nikto ho k tomu nemôže donútiť a nedovolí donútiť ani mladšieho brata C.. Podobný odpor sa podľa nej prejavoval aj pri videohovoroch, počas ktorých deti väčšinou mlčali alebo opakovane hovorili: „Nechceme s tebou hovoriť.“ Otcova reakcia na to bola podľa matky nerešpektujúca, keď im mal povedať: „Dobre, to som už počul, skús povedať niečo iné.“. Najzávažnejším dôsledkom stretnutí bol podľa matky výrazne negatívny vplyv na psychický a fyzický stav detí. Nátlakové správanie otca a jeho rodiny malo u maloletého A. spôsobiť opakované zhoršenie jeho psychického stavu, prejavujúce sa samovoľným pomočovaním. Matka tvrdila, že po každom stretnutí a dokonca aj po videohovore sa A. v noci pomočil. Po poslednom stretnutí dňa 23. augusta 2025 mal bezprostredne po návrate domov hysterický záchvat, počas ktorého jasne vyjadril, že „už nikdy nepôjde na stretnutie s A.“, pretože ho ponižuje, a následne sa v noci opakovane pomočil. S poukazom na tieto skutočnosti a na odporúčanie psychologičky matka žiadala, aby sa stretnutia otca s deťmi uskutočňovali len za prítomnosti psychológa, alebo aby sa styk do výsledkov znaleckého dokazovania vôbec neupravoval. Podľa nej otcovo konanie nerešpektuje potreby ani pocity detí a je motivované len snahou presadiť vlastnú vôľu. Ako príklad uviedla, že otec absolútne ignoroval pocity syna a jeho vyjadrenú vôľu, keď jej do správy napísal: „Neklam, A. so mnou nemal a nemá problém,“ hoci mu syn predtým výslovne povedal, že ho nechce na svojich komisionálnych skúškach. Matka ho ďalej obvinila zo zastráňovania a vydierania detí, napríklad tým, že im ponúka „predaj“ ich obľúbených vecí, a poukázala na ďalší vlastnoručný list od A. z 31. augusta 2025, v ktorom opäť potvrdil, že sa s otcom nechce stretnúť ani s ním telefonovať.

6. K návrhu matky na zmenu úpravy styku s maloletými deťmi sa vyjadril otec. Tvrdenia matky považoval za účelové, pričom poukázal na to, že matka začala údajnú zmenu v správaní staršieho syna verbalizovať až po pojednávaní vo veci rozvodu manželstva dňa 05.08.2025. Do tohto momentu žiadne problémy v správaní syna nespomínala. Otec namietal, že až po tom, ako na pojednávaní uviedol, že synovia sa k nemu po nariadení neodkladného opatrenia tešili a boli u neho v poriadku a spokojní, začala matka prejavovať manipulatívne techniky, najmä počas videohovorov so starším synom. Z vyjadrenia matky sa otec následne dozvedel o údajnom psychickom probléme syna s pobytmi u neho. Na podporu svojich tvrdení otec na pojednávaní v konaní vo veci samej predložil fotografie zo spoločných stretnutí, ktoré mali preukazovať, že deti sa u neho cítia dobre a nie sú v strese. Ďalej

otec poukázal na skutočnosť, že matka je dlhodobou psychiatrickou pacientkou, a vyjadril obavu, či v čase odchodu zo spoločnej domácnosti v decembri 2024 bola jej psychika stabilizovaná. Navrhol posúdenie súdnym znalcom, či názory matky na jeho údajné nevhodné správanie a dôvody jej odchodu neboli ovplyvnené jej psychiatrickou diagnózou. Otec taktiež namietal svojvôľu matky, ktorá ho podľa neho úplne vylúčila z rozhodovania o podstatných záležitostiach týkajúcich sa detí. Konkrétne uviedol zmenu psychológa a návštevu psychiatra bez jeho vedomia, pričom títo špecialisti mali vychádzať len z jednostranných tvrdení matky. Otec sa o týchto skutočnostiach, ako aj o odhlásení mladšieho syna zo škôlky, dozvedel až dodatočne zo súdneho spisu. Matka sa s ním neradila ani o krúžkoch či doučovaní pre staršieho syna, iba mu tieto skutočnosti oznamovala. Podľa otca sa matka od svojho odchodu zo spoločnej domácnosti snažila deti izolovať a bránila mu v kontakte s nimi až do vydania neodkladného opatrenia, ktoré mu umožňuje styk aspoň v minimálnom rozsahu. Súčasne upravený styk považoval za nedôvodne obmedzujúci, ako to už uviedol vo svojom odvolaní. Návrh matky na ďalšiu zmenu styku považoval za nedôvodný a jej argumenty za účelové a vykonštruované, pričom tvrdil, že konanie matky smerovalo k neoprávnenému obmedzeniu jeho rodičovských práv. Tvrdil, že starší syn je matkou silne ovládaný a manipulovaný, najmä počas videohovorov v jej blízkosti, zatiaľ čo u neho sa správa normálne. Na popretie tvrdení matky o jeho údajnom agresívnom správaní otec predložil odborné stanovisko súdnej znalkyne z odboru psychiatrie, A. J. A., v ktorom bolo konštatované, že nemá žiadne agresívne sklony. V ostatnom sa pridržiaval svojich doterajších vyjadrení.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

8. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či rozsah styku otca s maloletými deťmi vždy v sobotu v párnom kalendárnom týždni od 09:00 hod. do 19:00 hod. zodpovedá súdom prvej inštancie dostatočne osvedčeným skutočnostiam alebo či je dôvod na to, aby s ohľadom na odvolanie otca, ktorý sa jediný proti nariadenému neodkladnému opatreniu odvolal, bol styk otca s deťmi upravený širšie, ako upravil súd prvej inštancie.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Podľa § 331 ods. 1 CSP návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

13. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (odsek 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (odsek 2).

14. Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

15. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

16. Podľa článku 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlád dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

17. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

18. Zákonná úprava konania o neodkladných opatreniach vyžaduje na nariadenie neodkladného opatrenia, ako formy procesnej ochrany vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, zásadne potrebu bezodkladne upraviť pomery účastníkov. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, keď súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov, a bez nariadenia pojednávania. Naliehavý charakter konania o neodkladnom opatrení neumožňuje, aby sa vo veci vykonávalo rozsiahle dokazovanie, tak ako v riadnom konaní, preto sa iba osvedčuje, či sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.11.2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012). Spravidla to znamená, že súd vychádza zo skutkových tvrdení navrhovateľa, ktoré posudzuje v súvislosti s dostupnými dôkazmi z hľadiska ich pravdepodobnosti. Nariadenie neodkladného opatrenia v každom prípade vyžaduje splnenie podmienky, že je tu potreba bezodkladne upraviť pomery.

19. Odvolací súd uvádza, že nemal dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie pri odôvodnení jeho rozhodnutia. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými okolnosťami podstatnými pre jeho rozhodnutie a dostatočne vysvetlil dôvody úpravy rozsahu styku otca s maloletými deťmi. Rozhodnutie bolo presvedčivé a odvolaciemu súdu dávalo možnosť sa i len obmedziť na konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP). Pre potrebu vysporiadania sa s odvolacími námietkami otca odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné.

20. Odvolací súd uzavrel, že rozsah úpravy styku otca s maloletými deťmi vymedzený vo výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie (v druhom odstavci) zodpovedá osvedčenému stavu vzťahu medzi otcom a maloletými deťmi a potrebe jeho postupného znovuoobnovenia. Maloletý A. nielenže priamo odmieta stretávanie sa s otcom, ale je v zdravotnej starostlivosti psychiatra a podrobuje sa aj psychologickému intervencii, matka pre neho predstavuje bezpečnú vzťahovú väzbu, neverbalizuje voči nej žiadne výhrady, naopak, vo vzťahu k otcovi maloletý A. pociťuje úzkosť, čo aj verbalizuje. Príčiny tohto stavu, jeho vzniku, pretrvávania budú premetom dokazovania vo veci samej. Samotná skutočnosť, že jeho existencia je osvedčená, aktuálne nedáva priestor na širšiu úpravu styku otca s maloletými deťmi, k akej dospel súd prvej inštancie. Hoci je pravdou, že odsťahovaniu detí z domácnosti otca, v ktorej rodina spoločne žila, došlo na základe jednostranného rozhodnutia matky, medzi obdobím odsťahovania sa

a podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenie uplynulo takmer pol roka, čo je obdobie, ktoré s ohľadom na situáciu v rodine odôvodňuje postupné obnovovanie vzťahu medzi otcom a deťmi.

21. Odvolací súd otcovi v súvislosti s jeho rozširujúcim návrhom obsiahnutým v jeho odvolaní v porovnaní so samotným jeho návrhom na vydanie neodkladného opatrenia pripomína, že samotným návrhom sa sám domáhal úpravy styku každý víkend v nepárnom týždni od piatku od 15:30 do nedele do 18:30 hod., nenavrhol žiadnu úpravu styku počas nepárneho týždňa. V odvolaní už navrhuje, aby odvolací súd upravil jeho styk s maloletými deťmi aj počas nepárneho kalendárneho týždňa, avšak bez racionálneho argumentu odôvodňujúceho takéto rozšírenie. Odvolací súd pritom žiadnym spôsobom nespochybňuje právo maloletých detí na budovanie a udržiavanie rovnocenného vzťahu s oboma rodičmi. Aktuálna rodinná situácia by však vyžadovala, aby otec jednoznačne osvedčil, že maloleté deti sa domáhajú širšieho styku s ním, a to tak počas víkendov v nepárnom týždni, ako aj nad rámec týchto víkendov a jedinou prekážkou takéhoto rozšírenia styku predstavuje postoj matky. Z obsahu spisu však nateraz vyplýva, že maloletý A. aktuálne odmieta akékoľvek stretávanie s otcom. Úprava styku otca s maloletými deťmi neignoruje rodičovské kompetencie otca, o rodičovských kompetenciách oboch rodičov bude vedené súdom prvej inštancie riadne dokazovanie, rovnako, ako aj o kvalite vzťahových väzieb medzi maloletými deťmi a rodičmi a dôvodoch zistenej kvality týchto väzieb (napr. existenciou prípadného konfliktu lojality) a výsledkom dokazovania bude nielen konkrétna úprava rodičovských práv a povinností, ale aj ďalší postup súdu prvej inštancie, ktorého cieľom má byť práve zabezpečenie realizácie práva maloletých detí na rovnocenný vzťah s oboma rodičmi. Úprava styku súdom prvej inštancie v neodkladnom opatrení na situáciu v rodine reaguje, vychádza z dostatočne osvedčeného stavu veci a súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, a to správnym procesným postupom pri zachovaní práva otca na spravodlivý proces.

22. Matka sa voči nariadenému neodkladnému opatreniu neodvolala. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca navrhovala, aby ho súd prvej inštancie potvrdil. Neskoršie vyjadrenie matky, (doručené matkou 02.09.2025) nevymedzuje predmet tohto odvolacieho konania. V prípade, že by po vydaní neodkladného opatrenia došlo k takej zmene pomerov, že by odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené, môže byť toto neodkladné opatrenie zrušené (§363 CMP). O takomto návrhu je funkčne príslušný rozhodnúť súd prvej inštancie po osvedčení relevantných skutočností, nie odvolací súd v konaní o odvolaní voči nariadenému neodkladnému opatreniu. Matka sa v podaní venuje opisu stretnutí maloletých detí s otcom konaných 12.07.2025, 26.07.2025, 09.08.2025 a 23.08.2025. Dôvodom jej návrhu, ktorý je v podstate návrhom na obmedzenie rodičovských práv otca (pokiaľ ide o jeho právo na styk s deťmi) a zároveň návrhom zasahujúcim do práva maloletých na budovanie rovnocenného vzťahu s oboma rodičmi, majú byť sprostredkované informácie od maloletých detí, na základe ktorých matka hodnotí kvalitu vzťahu medzi otcom a deťmi. Odvolací súd považuje za potrebné len uviesť, že postoj detí po realizácii štyroch stretnutí s otcom, predovšetkým staršieho A., spolu s matkiným vnímaním a hodnotením osobnosti otca aj na základe ňou tvrdených skúseností zo spolužitia s otcom (nič iné z jej podania doručeného 02.09.2025 nevyplyva) nie sú bez ďalšieho dôvodom, prečo by mal styk otca s deťmi prakticky eliminovaný.

23. Odvolací súd obom rodičom pripomína, že otázka úpravy rodičovských práv a povinností voči maloletým deťom, akonáhle sa stane predmetom nezhôd medzi rodičmi, nie je otázkou, ktorá sa bez ďalšieho týka len práv a povinností rodičov. Je to predovšetkým otázka so zásadným vplyvom na maloleté deti, ovplyvňujúca ich každodenný život, zdravý a nerušený vývoj a s tým spojenú budúcnosť detí. Obaja rodičia majú v ich životoch nezastupiteľnú úlohu, ktorú nemôže plnohodnotne suplovať jeden z nich. Je preto povinnosťou rodičov na jednej strane rešpektovať vzájomné postavenie vo vzťahu k sebe a rovnako je ich povinnosťou s rešpektom pristupovať k prežívaniu maloletých detí. Je to predovšetkým otec, kto si musí položiť otázku, čo môže urobiť pre to, aby nemusel samotné deti presvedčať o tom, že nemajú žiaden dôvod vyhýbať sa stretávaniu sa s ním, ale naopak, tešiť sa naň. Úlohou matky je však ponechať priestor na nerušené znovuoobnovovanie narušenej väzby medzi otcom a deťmi, obzvlášť, ak to bola matka, kto maloleté deti zo spoločnej domácnosti odšťahoval. Ak je otec k deťom počas stretnutí milý (ako to sama matka uvádza vo svojom podaní), neznamená to automaticky, že je takéto jeho správanie neúprimné, pretože matka alebo samotné deti majú z minulosti negatívne spomienky. Ak sa otec snaží budovať svoj vzťah s deťmi, snaží sa naplňať účel súdom prvej inštancie nariadeného neodkladného opatrenia, aby na takéto budovanie vzťahu vytvorilo priestor.

24. Odvolací súd na záver uvádza, že nepovažoval za potrebné vysporiadať sa so všetkými odvolacími námietkami otca, s výnimkou tých, ktoré boli pre prijatie rozhodnutia podstatné. Odôvodnenie

rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.).

25. Odvolací súd nerozhodoval o trovách odvolacieho konania, nakoľko nešlo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP).

26. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané

advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).